

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Semilech rozhodl soudcem Mgr. Michalem Polákem ve věci

žalobkyně:

████████████████████,
bytem ██████████, ██████████
zastoupená advokátem JUDr. Romanem Heydukem
sídlem Jaselská 27, 602 00 Brno

za

účasti:

- 1. Lesy České republiky, s. p.**, IČ 42196451
sídlem Přemyslova 1106, 500 08 Hradec Králové
zastoupený advokátem JUDr. Janem Nemanským
sídlem Těšnov 1059/1, 110 00 Praha - Nové Město
- 2. Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**
IČ 69797111, sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – Nové Město
- 3. Krajská správa silnic Libereckého kraje (KSS LK), příspěvková organizace,**
IČ 70946078
sídlem České mládeže 632/32, 460 06 Liberec VI – Rochlice
zastoupená advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou
sídlem Řetězová 2, 405 01 Děčín I.
- 4. Česká republika - Národní památkový ústav, státní příspěvková organizace,** IČO: 75032333
sídlem Valdštejnské nám. 162/3, 118 00 Praha 1 - Malá Strana
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Mackem
sídlem Mšenská 3987/62, 466 04 Mšeno nad Nisou
- 5. Správa železnic, státní organizace,** IČO: 70994234
sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha - Nové Město
- 6. Tělovýchovná jednota Turnov, z. s.,** IČO: 15045528
sídlem Skálova 207, 511 01 Turnov

7. Město Turnov, IČO: 00276227

sídlem Antonína Dvořáka 335, 511 22 Turnov
zastoupeno advokátem Mgr. Františkem Jarošem
sídlem Antonína Dvořáka 287, 511 01 Turnov

8. Tělocvičná jednota Sokol Turnov, IČO: 13582518

sídlem Skálova 540, 511 01

9. Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO: 01312774

sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

10. Zemědělské družstvo Český ráj Všeň v likvidaci, IČO: 00129151

sídlem Všeň 124, 512 65 Všeň

11. Strojní a traktorová stanice, odštěpný závod Turnov, IČO: 15043347

sídlem Turnov, Hrubý Rohozec, PSČ 511 01

za

vedlejšího

účastenství:

MJ Trust s.r.o., IČO: 08310297

sídlem Vesecko 484, Daliměřice, 511 01 Turnov
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Mikyskou
sídlem Malá Skála 397, PSČ 468 31

Helios-okna, s.r.o., IČO: 15043088

sídlem Daliměřice 480, 511 01 Turnov
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Vernerem
sídlem Palackého 211, 511 01 Turnov

Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390

sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4

Kadlec, s.r.o., IČO: 49287257

sídlem Vesec 42, 511 01 Mírová pod Kozákovem
zastoupená advokátem Mgr. Františkem Jarošem
sídlem Antonína Dvořáka 287, 511 01 Turnov
všichni na straně účastníků 1. až 11.

o žalobě podle části páté o. s. ř. proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu
[redacted] ze dne 19. 3. 2003, čj. PÚ [redacted]

takto:

- I. Zamítá se žaloba, kterou se žalobkyně domáhala podle části páté občanského soudního řádu uspokojení restitučního nároku na vydání majetku konfiskovaného státem na základě dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, o kterém bylo rozhodnutím Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu [redacted] ze dne 19. 3. 2003, č. j. PÚ [redacted], rozhodnuto tak, že žalobkyně není vlastnící nemovitých věcí uvedených v příloze č. 1 a 2 uvedeného rozhodnutí a nemá nárok na náhradu podle příslušných předpisů.
- II. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit účastníkovi 1. náklady řízení ve výši 17 448,70 Kč k rukám JUDr. Jana Nemanského.
- III. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit účastníkovi 2. náklady řízení ve výši 4 500 Kč.
- IV. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit účastníkovi 3. náklady řízení ve výši 17 581,30 Kč k rukám Mgr. Vlastimila Škody.

- V. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit účastníkovi 4. náklady řízení ve výši 36 300 Kč k rukám JUDr. Josefa Macka.
- VI. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit účastníkovi 5. náklady řízení ve výši 600 Kč.
- VII. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit účastníkovi 7. náklady řízení ve výši 50 215 Kč k rukám Mgr. Františka Jaroše.
- VIII. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit účastníkovi 9. náklady řízení ve výši 1 800 Kč.
- IX. Ve vztahu mezi žalobkyní a účastníky 6., 8., 10. a 11. nemá žádný z nich právo na náhradu nákladů řízení.
- X. Ve vztahu mezi žalobkyní a vedlejšími účastníky nemá žádný z nich právo na náhradu nákladů řízení.
- XI. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Semilech náklady řízení ve výši 8 400 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně napadla žalobou podle části páté o. s. ř. rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu [REDAKCE] ze dne 19. 3. 2003, č.j. PÚ [REDAKCE], jímž bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb. a ve smyslu zákona č. 243/1992 Sb. o tom, že není vlastnící nemovitostí uvedených v přílohách č. 1 a 2 napadeného rozhodnutí a nemá nárok na náhradu podle příslušných předpisů. Žalobkyně o sobě tvrdila, že jako dědička po zemřelém [REDAKCE] [REDAKCE] je oprávněnou osobou podle § 2 zákona č. 243/1992 Sb., když veškeré podmínky tohoto ustanovení byly splněny jejím právním předchůdcem a jsou obsírně odůvodněny v žalobním návrhu. Zejména byla splněna podmínka spočívající v tom, že se právní předchůdce žalobkyně neprovinil proti československému státu a splněny byly i ostatní podmínky citovaného ustanovení. Kromě nemovitých věcí žalobkyně požadovala i vydání inventáře zámku [REDAKCE] [REDAKCE].
2. Ostatní účastníci vespolečně označili uplatněný nárok za nedůvodný a navrhli, aby soud rozhodnutí Pozemkového úřadu [REDAKCE] potvrdil a žalobu zamítl. Jejich námitky se koncentrovaly zejména k vyvrácení tvrzení žalobkyně, že se její právní předchůdce neprovinil proti československému státu v rozhodném období.
3. [REDAKCE] uplatnil před Pozemkovým úřadem v [REDAKCE] restituční nárok v rozsahu konfiskace majetku vymezeného rozhodnutím Úřadu okresního národního výboru v [REDAKCE] dne 6. 8. 1945, č. 10177/45. V průběhu řízení před správním orgánem žadatel zemřel a účastníci řízení se stala žalobkyně, jejíž postavení výlučné závětní dědičky bylo osvědčeno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 16. 5. 2001, č. j. 18 D 431/2000-149. Rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu v [REDAKCE] ze dne 19. 3. 2003, č. j. PÚ [REDAKCE], bylo rozhodnuto o tom, že žalobkyně není vlastnící nemovitostí uvedených v příloze rozhodnutí, které byly původně zapsány v zemských deskách pod č. [REDAKCE] a vložky č. [REDAKCE] pozemkové knihy. Zároveň bylo vysloveno, že žadatelka nemá nárok na náhradu podle zákona č. 229/1991 Sb. a zákona č. 243/1992 Sb. Pozemkový úřad své rozhodnutí odůvodnil tím, že [REDAKCE] [REDAKCE] k datu uplatnění svého nároku nesplňoval zákonem stanovené podmínky, neboť byl rakouským občanem a ještě neexistoval zákon č. 243/1992 Sb. Ke konfiskaci jeho majetku došlo podle Dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., listiny prokazující čsl. občanství žadatele vydané v roce 1947 podle Dekretu prezidenta republiky č. 33/1945 Sb. však

svojí formou i obsahem neodpovídají předepsanému vzoru a neprocházejí spisovou agendou Ministerstva vnitra. Domnívá se, že osvědčení o státní a národní spolehlivosti nemohlo být vystaveno osobě hlásící se za zvýšené ohrožení republiky, bez prokazatelného nátlaku, k německé národnosti a příslušnosti a uvedené v seznamu SdP. Z uvedeného měl Pozemkový úřad za prokázané, že se [REDAKCE] provinil proti ČSR a jejímu lidu a nelze prokázat skutečnost ve smyslu § 2 odst. 1 dekretu č. 33/1945 Sb., tedy že se [REDAKCE] [REDAKCE] aktivně účastnil boje za osvobození Československé republiky nebo že trpěl pod fašistickým či nacistickým terorem.

4. O žalobě bylo již třikrát rozhodnuto prvostupňovým soudem, dva rozsudky byly odvolacím soudem zrušeny a poslední rozhodnutí odvolací soud potvrdil rozsudkem ze dne 18. 6. 2019, č. j. 30 Co 1/2018-1220. Oba rozsudky pak byly zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2021, č. j. 28 Cdo 313/2020-1445, který věc vrátil k novému projednání se závazným právním názorem, že [REDAKCE] nebyl oprávněnou osobou podle § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb.
5. Po právní stránce soud návrh žalobkyně posoudil jako žalobu podle části páté o. s. ř., kdy ust. § 244 odst. 1 o. s. ř. uvádí, že rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu (dále jen "správní orgán") podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá ze vztahů soukromého práva (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.
6. Podle § 246 odst. 1 o. s. ř. je k návrhu oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu, kterým byla jeho práva nebo povinnosti založena, změněna, zrušena, určena nebo zamítnuta. Tento návrh se nazývá žalobou. V daném případě je žalobkyně oprávněnou osobou k podání žaloby.
7. Včasnost podané žaloby soud hodnotil podle § 247 odst. 1 o. s. ř., podle kterého žaloba musí být podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Žalobkyni bylo rozhodnutí Pozemkového úřadu doručeno 24. 3. 2003 a byla poučena o možnosti do 30 dnů od doručení podat žalobu na přezkoumání rozhodnutí u Krajského soudu v Hradci Králové. Žalobkyně tak učinila dne 17. 4. 2003, přičemž usnesením citovaného soudu ze dne 20. 4. 2003, č. j. 30 Ca 45/2003-58, byla žaloba odmítnuta a žalobkyni se dostalo poučení o tom, že je oprávněna do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí podat žalobu k Okresnímu soudu v Semilech. Usnesení jí bylo doručeno 27. 5. 2003 a žaloba byla k Okresnímu soudu v Semilech podána dne 19. 6. 2003, tedy včas.
8. Po právní stránce byla věc posouzena podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku a podle zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb. Podstatou sporu byla především otázka, zda byl či nebyl [REDAKCE] podle § 2 odst. 1 zák. č. 243/1992 Sb. oprávněnou osobou k uplatnění restitučního nároku k odňatému majetku podle zák. č. 229/1991 Sb. Podle uvedeného ustanovení je oprávněnou osobou občan ČSFR, který ztratil majetek podle dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 nebo č. 108/1945, a který se neprovinil proti československému státu a nabyt zpět občanství podle zákona č. 245/1948 Sb., zákona č. 194/1949 nebo zákona č. 34/1953 Sb., pokud se tak nestalo již ústavním dekretem prezidenta republiky č. 33/1945 Sb., a jehož majetek v rozsahu určeném zvláštním předpisem přešel na stát.
9. Jednou z podmínek uvedených v § 2 odst. 1 zák. č. 243/1992 Sb. je opětovné nabytí československého občanství podle citovaných předpisů. V řízení bylo k prokázání této skutečnosti

doloženo rozhodnutí ze dne 16. 12. 1947, č. j. A 4605-16/12-47-VI/2, kterým Ministerstvo vnitra vydalo osvědčení o zachování státního občanství [redacted] podle § 2 odst. 2 Ústavního dekretu prezidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské. Na základě tohoto rozhodnutí bylo dne 22. 12. 1947 Magistrátem hl. m. Prahy vydáno osvědčení o československém st. občanství [redacted] pod č. j. St. 4714/45.Pe. Jak uvedl Nejvyšší soud ve svém rozsudku č. j. 28 Cdo 313/2020-1445, o zachování československého občanství [redacted] nebylo řádným (právním předpisem stanoveným) způsobem rozhodnuto, neboť osvědčení Ministerstva vnitra ze dne 16. 12. 1947, č. j. A-4605-16/12-47-VI/2, z hlediska formálních i obsahových náležitostí atributům rozhodnutí podle ustanovení § 2 odst. 2 dekretu č. 33/1945 Sb. nevyhovuje, protože nemělo formu výměru a nebylo odůvodněno, jak vyžadovalo vládní nařízení č. 8/1928 Sb. Blíže k tomu soud odkazuje na body 44 až 48 odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu č. j. 28 Cdo 313/2020-1445. Absence náležitostí správního rozhodnutí uvedené osvědčení (dis)kvalifikuje jako paakt, jenž nemohl vyvolat zákonem předvídaný právní účinek, tj. že věcně příslušný správní orgán (Ministerstvo vnitra) rozhodlo o zachování československého občanství právního předchůdce žalobkyně. Tím nedošlo k naplnění jedné ze čtyř v úvahu přicházejících podmínek upravených v § 2 odst. 1 zák. č. 243/1992 Sb., tj. že slovy zákona „nabyl zpět občanství“ podle některého z předpisů v tomto ustanovení citovaných a [redacted] není proto oprávněnou osobou, které vzniklo právo na vrácení majetku zkonfiskovaného dekretem prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa. Protože soud je tímto právním názorem Nejvyššího soudu vázán podle § 243g odst. 1 věta první o. s. ř. a skutkový stav se na základě provedených důkazů po vrácení věci soudu prvního stupně nezměnil, nezbylo, než žalobu zamítnout podle § 250i o. s. ř., neboť přezkoumávané rozhodnutí Pozemkového úřadu [redacted] ze dne 19. 3. 2003, č. j. PÚ-[redacted], kterým rozhodnuto tak, že žalobkyně jako právní nástupkyně [redacted] není vlastnící předmětných nemovitých, je s tímto závěrem v souladu a je věcně správné.

10. Rozhodnutím o tom, že právní předchůdce žalobkyně nebyl oprávněnou osobou domáhat se restituace nemovitého majetku včetně živého a mrtvého inventáře zabraného rozhodnutím ONV [redacted] ze dne 6. 8. 1945, č. 10177/45, je vyřešena i otázka vlastnictví k inventáři zámku [redacted], který přešel do správy a kulturního využití Národní kulturní komise podle zákona č. 137/1946 Sb. Soud však pro úplnost soud uvádí, že rozhodnutí Pozemkového úřadu [redacted] je správné a úplné i ohledně žalobkyni požadovaného inventáře, jehož vydání žalobkyně v žalobě rovněž požadovala. Žalobkyně několikrát ve svých podání výslovně uvedla, že jejím záměrem bylo podat žalobu podle části páté o. s. ř. za účelem přezkumu uvedeného správního rozhodnutí, čímž je jednoznačně nastolen předmět řízení, protože žaloba v řízení podle části páté o. s. ř. nevyžaduje žalobní petit vzhledem k tomu, že se takovou žalobou neuplatňuje hmotněprávní nárok, ale navrhovatel se pouze domáhá přezkoumání a nahrazení rozhodnutí správního orgánu, kterým již bylo o jeho subjektivním právu rozhodnuto (Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I, II Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, 1600 s.). Žalobkyně rovněž výslovně uvedla, že neměla v úmyslu podat žalobu na vydání movitých věcí v podobě inventáře. K tomu srov. např. odvolání žalobkyně ze dne 9. 9. 2008, ve kterém dále uvedla, že o vydání inventáře se hovoří v příslušných restitučních zákonech a živý a mrtvý inventář byl konfiskován rozhodnutím ONV [redacted] ze dne 6. 8. 1945, avšak napadené rozhodnutí Pozemkového úřadu se tímto inventářem vůbec nezabývá. K tomu soud uvádí, že napadené rozhodnutí Pozemkového úřadu skutečně o inventáři zámku nerozhodlo, ačkoliv se právní předchůdce žalobkyně žalobou podanou u Okresního soudu v Semilech pod sp. zn. 1 C 362/92 domáhal vydání nemovitostí a mobiliáře zámku [redacted] a usnesením soudu ze dne 21. 10. 1992, č. j. 1 C 362/92-21, řízení bylo zastaveno podle §§ 103 a 104 o. s. ř. a věc byla postoupena Pozemkovému úřadu v [redacted] k dalšímu řízení, neboť podle soudu byl rozhodným právním předpisem zákon č. 229/1991 Sb. a

podle tohoto zákona je k projednání věci příslušný pozemkový úřad. Nicméně takové rozhodnutí nebylo v kompetenci Ministerstva zemědělství, potažmo Pozemkového úřadu, který podle § 9 odst. 4 zákona o půdě rozhoduje pouze o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitým věcem a nikoliv k věcem movitým. Jeho jakékoliv případné rozhodnutí o movitých věcech by tak bylo rozhodnutím nicotným. Tehdejší právní úprava obsažená v zákoně č. 71/1967 Sb., správní řád, přitom neposkytovala správnímu orgánu možnost vydat příslušné procesní rozhodnutí o tom, že není věcně příslušný ve věci rozhodnout. K uvedenému přiměřeně srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 982/2020, podle kterého náleží do pravomoci soudu (a nikoli Ministerstva zemědělství) v řízení nalézacím rozhodnout ve věci samé, tedy o tom, zda vůbec a případně v jaké výši přísluší náhrada za živý a mrtvý inventář oprávněné osobě vůči určené osobě povinné.

11. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1, 2 o. s. ř. v souladu s rozhodnutím Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1696/18, podle kterého v řízení podle části páté o. s. ř. lze přiznat náhradu nákladů řízení dle § 142 odst. 1 o. s. ř. jen těm účastníkům, kteří uplatňovali nebo bránili svá práva proti jinému účastníkovi a měli v této věci úspěch. Protože účastníci 1. až 11. vystupovali v řízení jako povinné osoby podle § 5 zákona o půdě a bránili tedy své vlastnické právo, přičemž měli v řízení úspěch, náleží jim náhrada nákladů řízení. V průběhu řízení nevznikly žádné náklady účastníkům 6., 8., 10. a 11., a proto jim soud náhradu nákladů nepřiznal. O nákladech ostatních účastníků rozhodl soud následovně:

Náklady účastníka 1. tvoří zaplacený soudní poplatek 4 000 Kč, náhrada hotových výdajů ve výši 3 000 Kč za 2x vyjádření k věci, 1x podané odvolání, 1x podané dovolání a 6x účast na jednání po 300 Kč, to vše podle § 151 odst. 3 o. s. ř., § 1 odst. 3 písm. a), c), § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. Dále mu náleží mimosmluvní odměna advokáta za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, účast na jednání - § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d/, § 11 odst. 1 písm. a/, g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.), 2 paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), cestovné ve výši 1 235,30 Kč podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., vyhlášky č. 589/2020 Sb. v souladu s předloženým technickým průkazem vozidla za cestu osobním automobilem z Prahy do Semil a zpět k jednání u zdejšího soudu v celkové délce 224 km (spotřeba 4,1 l/100 km, cena za 1 l nafty 27,20 Kč, náhrada za použití automobilu 4,40 Kč/km), náhrada za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět v rozsahu 6 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 600 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a náhrada 21 % DPH v částce 1 813,40 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), celkem 17 448,70 Kč. Žalobkyně je povinna nahradit tyto náklady k rukám zástupce účastníka (§ 149 odst. 1 o. s. ř.). Pokud se účastník 1. domáhal rovněž zaplaceného soudního poplatku 2 000 Kč za odvolání ze dne 22. 3. 2012, pak soud tento poplatek účastníkovi nevyměřil ani jeho platbu ve spisu neevduje, a proto jeho náhradu nemohl přiznat. Také nepřiznal náhradu 21 % DPH za paušální náhrady hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o. s. ř., neboť takové navýšení nemá oporu v § 137 odst. 3 o. s. ř.

Náklady účastníka 2. tvoří náhrada hotových výdajů ve výši 4 500 Kč za 4x vyjádření k věci, 1x podané odvolání, 5x přípravu účasti na jednání a 5x účast na jednání po 300 Kč, to vše podle § 151 odst. 3 o. s. ř., § 1 odst. 3 písm. a), b), c), § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Náklady účastníka 3. tvoří mimosmluvní odměna advokáta za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, 2x účast na jednání - § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d/, § 11 odst. 1 písm. a/, g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.), 3 paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), cestovné ve výši 3 130 Kč podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., vyhlášky č. 440/2016 Sb. a č. 589/2020 Sb. v souladu s předloženým technickým průkazem vozidla za dvě cesty osobním automobilem z Děčína do Semil a zpět k jednání u zdejšího soudu v celkové délce 2x 240 km (spotřeba 8,5 l/100 km, cena za 1 l nafty 28,60 Kč, resp. 27,20 Kč, náhrada za použití automobilu 3,90 Kč, resp. 4,40 Kč/km), náhrada za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět v rozsahu 12 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 1 200 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 vyhl. č.

177/1996 Sb.) a náhrada 21 % DPH v částce 3 051,30 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), celkem 17 581,30 Kč. Žalobkyně je povinna nahradit tyto náklady k rukám zástupce účastníka (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Náklady účastníka 4. tvoří zaplacený soudní poplatek za dovolání 4 000 Kč, mimosmluvní odměna advokáta za 9,5 úkonu právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, 5x účast na jednání, 1x účast na vyhlášení rozsudku odvolacího soudu, 2x sepsané odvolání, 1x sepsané dovolání - § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d/, § 11 odst. 1 písm. a/, d/, g/, k/, odst. 2 písm. f/ vyhl. č. 177/1996 Sb.), 10 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), cestovné ve výši 3 130 Kč podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., vyhlášky č. 440/2016 Sb. a č. 589/2020 Sb. v souladu s předloženým technickým průkazem vozidla za dvě cesty osobním automobilem z Děčína do Semil a zpět k jednání u zdejšího soudu v celkové délce 2x 240 km (spotřeba 8,5 l/100 km, cena za 1 l nafty 28,60 Kč, resp. 27,20 Kč, náhrada za použití automobilu 3,90 Kč, resp. 4,40 Kč/km), náhrada za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět v rozsahu 12 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 1 200 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), celkem 36 300 Kč. Žalobkyně je povinna nahradit tyto náklady k rukám zástupce účastníka (§ 149 odst. 1 o. s. ř.). Pokud se účastník 4. domáhal rovněž zaplaceného soudního poplatku 2x 2 000 Kč za podané odvolání, pak soud tento poplatek účastníkovi nevyměřil ani jeho platbu ve spisu neevduje, a proto jeho náhradu nemohl přiznat. Rovněž nepřiznal odměnu za tvrzenou účast při jednání odvolacího soudu, neboť po podání odvolání v březnu 2012 žádné jednání u odvolacího soudu neproběhlo a rozsudek soudu prvního stupně byl zrušen bez nařízení jednání.

Náklady účastníka 5. tvoří náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč za dvě vyjádření k věci po 300 Kč, to vše podle § 151 odst. 3 o. s. ř., § 1 odst. 3 písm. a), § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Náklady účastníka 7. tvoří zaplacený poplatek za dovolání 4 000 Kč, mimosmluvní odměna advokáta za 13 úkonů právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, 3x vyjádření ve věci, 2x sepsané odvolání, 1x sepsané dovolání, 6x účast na jednání - § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d/, § 11 odst. 1 písm. a/, d/, g/, k/ vyhl. č. 177/1996 Sb.), 13 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), cestovné ve výši 1 215 Kč podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., vyhlášky č. 440/2016 Sb., č. 333/2018 Sb. a č. 589/2020 Sb. a v souladu s předloženým technickým průkazem vozidla za dvě cesty osobním automobilem z Turnova do Semil a zpět k jednání u zdejšího soudu dne 12. 9. 2017 a 9. 12. 2021 a jednu cestu z Turnova do HK k jednání odvolacího soudu v délce 40 km, 40 km a 140 km (spotřeba 5,4 l/100 km, cena za 1 l nafty 28,60 Kč, resp. 33,60 Kč a 27,20 Kč, náhrada za použití automobilu 3,90 Kč, resp. 4,10 Kč/km a 4,40 Kč/km) a náhrada za čas strávený cestou do místa jednání a zpět v rozsahu 8 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 800 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), celkem 50 215 Kč. Žalobkyně je povinna nahradit tyto náklady k rukám zástupce účastníka (§ 149 odst. 1 o. s. ř.). Pokud účastník dále požadoval odměnu za 3 další porady s klientem podle § 11 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb., pak z doložených listin nelze jednoznačně dospět k závěru, že porady skutečně proběhly a trvaly déle než 1 hodinu.

Náklady účastníka 9. tvoří náhrada hotových výdajů ve výši 1 800 Kč za 1x vyjádření k věci, 2x podané odvolání, 1x podané dovolání a 2x účast na jednání po 300 Kč, to vše podle § 151 odst. 3 o. s. ř., § 1 odst. 3 písm. a), c), § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

12. Vedlejší účastníci se řízení se neúčastnili jako povinné osoby podle zákona o půdě, a proto o jejich právech a povinnostech nebylo v tomto řízení rozhodováno. Účastnili se ho pouze jako podporovatelé povinných osob ve snaze pomoci jim ve sporu zvítězit, neboť na jejich úspěchu měli právní zájem. To je ostatně charakteristické pro vedlejší účastenství podle § 93 odst. 1 o. s. ř. S ohledem na tuto skutečnost nemají vedlejší účastníci v kontextu rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 1696/18 právo na náhradu nákladů řízení.

13. Stát má podle § 148 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Státu vznikly v řízení náklady spojené se znalečným za vypracovaný znalecký posudek Ing. Brázdila a tlumočné. Za tlumočení v průběhu jednání soudu náhrada nenáleží, neboť je jeho povinností zajistit účastníkovi jednání v jeho mateřském jazyce podle § 18 odst. 1 o. s. ř. Nicméně náklady na překlady dobových a historických listin se tohoto práva netýkají, byly vyhotoveny po potřeby soudu a neúspěšná žalobkyně je proto povinna soudu nahradit 8 400 Kč. Co se týče znaleckého posudku, ten byl na základě zadání soudu vypracován ještě předtím, než bylo najisto postaveno, zda byl právní předchůdce žalobkyně oprávněnou osobou k uplatnění restitučního nároku. S ohledem na skutečnost, že [REDAKCE] oprávněnou osobou není, nebyl tento předčasně vypracovaný posudek vůbec použit a proveden k důkazu. Za těchto okolností soud s odkazem na § 150 o. s. ř. nepřiznal státu náklady za vyhotovený znalecký posudek.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení u podepsaného soudu. Rozhodoval by o něm Krajský soud v Hradci Králové.

Nebude-li uložená povinnost splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Semily 9. prosince 2021

Mgr. Michal Polák v. r.
soudce